

[Kofod-Svendsen]

Når jeg skal sammenligne de to kataloger – hvis jeg kan betegne det sådan – må jeg sige, at jeg synes absolut, SF's er det mest spændende og det mest gennemarbejdede at gå i gang med.

Der er altså også en hel del enkeltpunkter, hvor SF og Kristeligt Folkeparti har haft sammenfaldende synspunkter, så selv om vi stemmer mod SF's forslag, vil SF konstatere, at adskillige af dem allerede er med i regeringens.

I visse tilfælde er jeg overbevist om, at SF vil stemme for regeringens udspil og ikke for sine egne.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Kristeligt Folkeparti har indgået forlig med regeringen. Det kan man sige om hvad man vil, men der er en enkelt ting, jeg godt vil sludre lidt med Kristeligt Folkeparti om.

Det drejer sig om, at CD, Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti i finansloven for 1989 afsatte 10 mio. kr. som støtte til de private sygehuse eller de private behandlingssteder, der blev drevet af de sygdomsbekæmpende organisationer selv. Det drejer sig om 8 behandlingssteder, som drives af Gigtforeningen, Scleroseforeningen, Landsforeningen af Polio-, Trafik-, og Ulykkesskadede og Muskelsvindfonden. Jeg kan konstatere, at den konto simpelt hen er røget ud. Det anbringer selvfølgelig de pågældende organisationer i en meget svær situation.

Det overraskede mig lidt, når jeg hører hr. Kofod-Svendsen sige noget i retning af, at private organisationer i højere grad får lejlighed til at udøve en indsats på de sociale og de sundhedsmæssige områder, for her har vi dette punkt, hvor de private organisationer får lejlighed til at udøve en langt mindre indsats på det sundhedsmæssige område.

Jeg vil gerne have en forklaring fra Kristeligt Folkeparti på, hvorfor man nu fjerner et beløb fra nogle private organisationer, der udøver et godt stykke arbejde, man selv var med til at afsætte på finansloven for 1989.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne starte med at lykønske SF med den nye samarbejdspartner og ønske jer al mulig held og lykke i det videre samarbejde med

hr. Kofod-Svendsen. Det er jo en mand, der viser stor omsorg, et ord, der blev brugt mange gange. Jeg vil gerne tage fat i den samme sag, som hr. Agerschou tog fat i.

For os har det bestemt også undret, at Kristeligt Folkeparti ikke har fundet anledning til igen at afsætte bevilling til de specialsygehuse, vi fandt bevilling til i fællesskab i 1989. Det drejer sig altså om nogle specialsygehuse inden for polioområdet, for gigtramte, scleroseramte og muskelsvindramte. Ud over det, hr. Agerschou har nævnt, vil jeg gerne sige, at det overrasker mig så meget desto mere, som både hr. Kofod-Svendsen og flere i denne sal, herunder jeg selv, ved, at de pågældende organisationer og Amtsrådsforeningen i øjeblikket forhandler om at finde en mere permanent løsning for de pågældende specialsygehuse og behandlingssteder fra 1991.

Derfor må det forekomme helt absurd, at man fra Kristeligt Folkepartis side nu vil blokere det udmærkede og dygtige arbejde, som man laver på de pågældende specialsygehuse i samarbejde med landets amtskommuner, her i 1990.

Jeg synes bestemt, hr. Kofod-Svendsen skylder de pågældende sygdomsramte og deres patientorganisationer en forklaring på, hvorfor Kristeligt Folkeparti ikke vil afsætte bevillinger i 1990.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg er sikker på, at også hr. Agerschou ligesom jeg er meget rørt over hr. Kofod-Svendsens rosende bemærkninger om SF's forslag. Det er altid rart, når en indsats bliver påskønnet.

Jeg vil spørge Kristeligt Folkeparti, hvordan det stiller sig til de to ændringsforslag, nr. 98 og nr. 99, som vi har stillet. Vi har foreslået at afsætte henholdsvis 700.000 kr. til konference for patientrådgiverne, som er blevet indført, og til etableringsudgifter for de psykiatriske patientråd.

Det er selvfølgelig en lille sag at tage op under finanslovdebatten, men da vi havde en debat den 31. oktober i forbindelse med en forespørgsel om forholdene for psykiatriske patienter, udtalte Kristeligt Folkeparti sig på sådan en måde, at det ikke skulle være de økonomiske ting, der skulle udgøre en hindring for, at vi kunne lette forholdene for de psykiatriske patienter.